

PARAULES DE VIDA

«Per causa meva us conduiran davant governadors i reis perquè doneu testimoni» (Mt 10,18)

Queda lluny el soroll que es va produir entorn de la nota dels Bisbes de la Permanent de la Conferència Episcopal amb ocasió de les Eleccions Generals. Un enrenou que dóna que pensar. És l'actualització d'una qüestió que ha marcat la història de l'Església: les seves relacions amb la comunitat política. Unes relacions que, des del punt de vista de l'Església han dut la recerca d'un necessari espai de llibertat per viure i manifestar la fe.

L'experiència històrica dels últims segles i la visió de la pròpia acció política ha dut l'Església a afirmar que, des del punt de vista de la fe cristiana, «en raó de la seva funció i competència, no es confon de cap manera amb la comunitat política ni està lligada a cap sistema polític» (Concili Vaticà II, GS, 76). La tasca pròpia de l'Església no és entrar en l'acció política, sinó desenvolupar, dins del respecte i reconeixement que aquesta li mereix, la seva tasca específica, que és d'orde religiós i moral. Per això el papa Benet XVI ens recorda que l'Església «s'hi ha d'inserir —en l'acció política— amb l'argumentació racional i ha de desvetllar les forces espirituals, sense les quals la justícia, que sempre exigeix renúncies, no es pot afirmar ni prosperar» (Déu és Amor, 28). Es tracta de contribuir, especialment entre els cristians, a una visió de la realitat que permeti escollir aquelles iniciatives que es considerin més justes i verdaderes per a l'èxit del bé comú.



El nostre actual sistema constitucional afirma l'aconfessionalitat de l'Estat, és a dir, la seva no identificació amb cap religió, garantint alhora la llibertat i el desenvolupament de totes les religions, per estar aquestes vinculades al dret de llibertat religiosa dels ciutadans. Per això l'Estat renuncia a exercir cap tipus de tutela o control sobre les religions, i es compromet a respectar i promoure les iniciatives dels ciutadans amb vista al cultiu de la seva dimensió espiritual i religiosa. En aquest sentit, no queden fora de lloc algunes de les amenaces que s'han deixat caure sobre l'Església en aquests últims temps?; a què ve amenaçar amb un tema ja resolt, com és el seu finançament econòmic, el qual recau sobre els ciutadans que lliurement volen recolzar-la? En resum, perquè en una societat de llibertats l'Església és l'única que no pot aportar la seva visió sobre la situació apel·lant a la consciència i a la llibertat de les persones?

Recuperar fantasmes de temps passats en les relacions entre l'Església i la comunitat política és una quimera. Estem en una nova situació que exigeix també de l'Església una nova capacitat per comunicar el seu missatge.

† **Javier Salinas i Viñals**

Bisbe administrador apostòlic de Lleida

Tridu de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat



► Dijous 24, 6 tarda, Eucaristia a la parròquia d'Alcarràs. Divendres 25, 8 tarda, Eucaristia a la parròquia de Sant Martí de Lleida. Dissabte 26, Vetlla de Santa Maria al Monestir de Montserrat. La Confraria organitza un autocar per assistir-hi, inscripcions: Llibreria Ramon Llull (Tel. 973 282 423) o Confraria, Tel. 973 270 338. Diumenge 27, 10 del matí, Eucaristia a l'altar de la patrona a la Catedral. 7.30, Concelebració Eucarística presidida per Mons. Xavier Salinas.

L'Hospital de Santa Maria ret homenatge a les Filles de la Caritat



► El dia 28 de març, a la sala d'actes de la Facultat de Medicina, tingué lloc un homenatge de l'Hospital de Santa Maria a les Filles de la Caritat presidit per la consellera Marina Geli, en reconeixement als 215 anys de servei a aquest centre hospitalari. A l'acte assistí la provincial Sor Maria Cruz Arbeloa i les vuit religioses de la comunitat, amb la seva superiora Sor Àngela Blàzquez, així com Mn. Ramon Galceran, capellà de l'Hospital. Les Filles de la Caritat deixaren aquest centre el maig de 2007, traslladant la comunitat a la Rambla d'Aragó n. 16 de Lleida.

La Catedral acull una Missa funeral per la mare del bisbe Xavier Salinas



El matí del dissabte 5 d'abril, tingué lloc a la Catedral de Lleida una Missa funeral en sufragi de la senyora Elisa Viñals Ramon, mare del bisbe administrador apostòlic de Lleida, Mons. Xavier Salinas Viñals, que morí el passat 14 de març a Tortosa.

El mateix Sr. Bisbe presidí la Missa per la seva mare, que fou concelebrada pel bisbe emèrit Ramon Malla; el vicari general de la diòcesi de la Seu d'Urgell, Mn. Joan Pujol; el degà Mn. Josep A. Ginestà i capítol catedral, així com una bona representació de sacerdots de la diòcesi de Lleida i altres vinguts de les diòcesis germanes de Tortosa, Solsona, la Seu d'Urgell i Tarragona.

A la celebració assistí un bon nombre de fidels, representacions dels organismes diocesans, com també religiosos i religioses de les diverses congregacions presents a la diòcesi. L'alcalde Àngel Ros, assistí a la Missa funeral acompanyat per la regidora Montse Parra i el rector de la Universitat de Lleida el Dr. Joan Viñals.

L'administrador apostòlic inicià la seva homilia amb paraules d'agraïment per tots quans havien volgut acompanyar-lo en la pregària i també «per la seva proximitat». Mons. Salinas es referí a la seva mare com una «mare acollidora i cordial»: «...Dono gràcies a Déu per la meua mare que va morir als meus braços i dels meus germans». D'ella evocà especialment el seu amor a la Mare de Déu: «...fins al final de la seva vida tingué sempre en els seus llavis la pregària "Déu vos salve Maria" que repetia amb sentit». Mons. Salinas convidà els fidels a recordar i pregar pels difunts: «...ells ens fan adonar del nostre peregrinatge en la terra cap a la pàtria definitiva».

En la pregària dels fidels es tingué també un record pel exrector de la parròquia de la Mare de Déu del Pilar de Lleida, Mn. Antoni Fontova i per Jaume Farré, col·laborador de la Cúria Diocesana, recentment traspassats.

Al finalitzar la celebració foren molts els fidels que s'aproparen personalment al Sr. Bisbe per testimoniar-li el seu afecte i el seu condol.

Processó de Sant Jordi a Puigverd de Lleida



► Dimecres 23 d'abril, festa de sant Jordi patró de Catalunya, Puigverd de Lleida celebrarà la seva festa patronal que es remunta a la desapareguda ermita de Vinferri (s. XIII). A les 12 del migdia, tradicional processó en honor de sant Jordi, única a Catalunya. De retorn a l'església, Missa solemne presidida pel rector Mn. Jesús Mateu i solemnitzada pel cor parroquial amb el cant dels Goigs a Sant Jordi:

*«Si Puigverd amb la contrada
us trià per cavaller
deu-nos pau culta i honrada
de Jesús en el recer.»*

DIUMENGE V DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 6,1-7)

Per aquells dies, anava augmentant el nombre dels creients, i els immigrants de llengua grega es queixaven dels nadius perquè, en la distribució diària d'ajuda als pobres, les seves viudes no eren ateses. Llavors els dotze convocaren una reunió de tots els creients i els digueren: «No estaria bé que nosaltres deixéssim la predicació de la paraula de Déu i ens poséssim a distribuir l'ajuda als pobres. Per això, germans, busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny, i els encarregarem aquesta feina; nosaltres continuarem ocupant-nos de la pregària i del ministeri de la paraula». Tothom trobà bé aquesta proposta, i elegiren Esteve, un home ple de fe i de l'Esperit Sant, Felip, Pròcor, Nicànor, Timon, Parmenàs i Nicolau, un antioquè convertit al judaisme. Els presentaren als apòstols, i aquests, després de pregar, els imposaren les mans.

La paraula de Déu s'anava estenent, i a Jerusalem creixia molt el nombre dels creients; fins i tot molts sacerdots acceptaven la fe.

▶ Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en Vós.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 2,4-9)

Estimats, acosteu-vos al Senyor, que és la pedra viva. Els homes l'havien rebutjada, però als ulls de Déu és «escollida, de gran valor». També vosaltres, com pedres vives, deixeu que Déu faci de vosaltres un temple espiritual, un sacerdoti sant, que oferirà víctimes espirituals, acceptables a Déu per Jesucrist. Per això diu l'Esclatada: «Jo poso a Sió una pedra angular, de gran valor, escollida: el qui creu, no quedarà defraudat». És de gran valor per a vosaltres, els qui heu cregut, però per als qui no creuen «la pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici», i «s'ha convertit en pedra d'ensopec, en roc que fa caure». Ensopeguen quan no fan cas de la predicació. Sempre n'hi haurà que no en fan cas. Però vosaltres sou «un poble escollit, un reialme sacerdotal, una nació sagrada, la possessió personal de Déu», perquè «proclameu la lloança» d'aquell que us ha cridat del país de tenebres a la seva llum admirable.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 14,1-12)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Que els vostres cors s'asserenin. Confieu en Déu, confieu també en mi. A casa el meu Pare hi ha lloc per a tots: si no n'hi hagués, ¿us podria dir que vaig a preparar-vos estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré a casa meua, perquè també vosaltres visqueu allà on jo estic. I ja sabeu quin camí hi porta, allà on jo vaig». Tomàs li diu: «Senyor, si ni tan sols sabem on aneu. Com podem saber quin camí hi porta?» Jesús li diu: «Jo sóc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare, si no hi va per mi. Si m'heu conegut a mi, heu de conèixer igualment el meu Pare: des d'ara ja el coneixeu i ja l'heu vist». Li diu Felip: «Senyor, mostreu-nos el Pare, i no ens cal res més». Jesús li diu: «Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres ¿i encara no em coneixes? Qui em veu a mi veu el Pare. Com pots dir que us mostri el Pare? No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi? Les paraules que jo us dic no vénen de mi mateix. És el Pare, qui, estant en mi, fa les seves obres. Creieu-me: jo estic en el Pare i el Pare està en mi; si no, creieu-ho per aquestes obres. Us ho dic amb tota veritat: Qui creu en mi també farà les obres que jo faig, i fins en farà de més grans, perquè jo me'n vaig al Pare».

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 6,1-7)

En aquellos días, al crecer el número de los discípulos, los de lengua griega se quejaron contra los de lengua hebrea, diciendo que en el suministro diario no atendían a sus viudas. Los Doce convocaron al grupo de los discípulos y les dijeron: «No nos parece bien descuidar la palabra de Dios para ocuparnos de la administración. Por tanto, hermanos, escoged a siete de vosotros, hombres de buena fama, llenos de espíritu y de sabiduría, y los encargaremos de esta tarea: nosotros nos dedicaremos a la oración y al ministerio de la palabra.» La propuesta les pareció bien a todos y eligieron a Esteban, hombre lleno de fe y de Espíritu Santo, a Felipe, Prócoro, Nicanor,

Timón, Parmenas y Nicolás, prosélito de Antioquía. Se los presentaron a los apóstoles y ellos les impusieron las manos orando.

La palabra de Dios iba cundiendo, y en Jerusalén crecía mucho el número de discípulos, incluso muchos sacerdotes aceptaban la fe.

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 2,4-9)

Queridos hermanos: Acercándoos al Señor, la piedra viva desechada por los hombres, pero escogida y preciosa ante Dios, también vosotros, como piedras vivas, entráis en la construcción del templo del Espíritu, formando un sacerdocio sagrado, para ofrecer sacrificios espirituales que Dios acepta por Jesucristo. Dice la Escritura: «Yo coloco en Sión una piedra angular, escogida y preciosa; el que crea en ella no quedará defraudado.» Para vosotros, los creyentes, es de gran precio, pero para los incrédulos es la «piedra que desecharon los constructores: ésta se ha convertido en piedra angular», en piedra de tropezar y en roca de estrellarse. Y ellos tropiezan al no creer en la palabra: ése es su destino. Vosotros sois una raza elegida, un sacerdocio real, una nación consagrada, un pueblo adquirido por

Dios para proclamar las hazañas del que os llamó a salir de la tiniebla y a entrar en su luz maravillosa.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 14,1-12)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Que no tiemble vuestro corazón; creed en Dios y creed también en mí. En la casa de mi Padre hay muchas estancias; si no fuera así, ¿os habría dicho que voy a prepararos sitio? Cuando vaya y os prepare sitio, volveré y os llevaré conmigo, para que donde estoy yo, estéis también vosotros. Y adonde yo voy, ya sabéis el camino.» Tomás le dice: «Señor, no sabemos adónde vas, ¿cómo podemos saber el camino?» Jesús le responde: «Yo soy el camino y la verdad y la vida. Nadie va al Padre, sino por mí. Si me conocéis a mí, conoceréis también a mi Padre. Ahora ya lo conocéis y lo habéis visto.» Felipe le dice: «Señor, muéstranos al Padre y nos basta.» Jesús le replica: «Hace tanto que estoy con vosotros, ¿y no me conoces, Felipe? Quien me ha visto a mí ha visto al Padre. ¿Cómo dices tú: "Muéstranos al Padre"? ¿No crees que yo estoy en el Padre, y el Padre en mí? Lo que yo os digo no lo hablo por cuenta propia. El Padre, que permanece en mí, Él mismo hace sus obras. Creedme: yo estoy en el Padre, y el Padre en mí. Si no, creed a las obras. Os lo aseguro: el que cree en mí, también él hará las obras que yo hago, y aún mayores. Porque yo me voy al Padre.»



Crist, camí, veritat i vida. Retaule de Sigena. Fragment que representa la resurrecció de Jesucrist. Taller dels Serra. MNAC (Barcelona)

COMENTARI

Crist, camí

nint el Poble de Déu que —des de l'Antic Testament— s'està formant i es formarà fins a la fi dels segles. Nosaltres formem part d'aquest Poble: «Vosaltres sou un poble escollit, un reialme sacerdotal, una nació sagrada, la possessió personal de Déu». Jesucrist ha dut a la perfecció aquest Poble que, des d'Abel, és humil pelegrí vers Déu.

La mateixa lectura ofereix una variant de l'afirmació que els cristians som Cos de Crist. La variant és que els creients, per la fe, som pedres vives de l'edifici sostingut sobre la pedra angular: Crist, vida nostra. Així, l'Església és Crist en nosaltres i nosaltres en Crist. Ell esdevindrà *pedra d'ensopec* per als qui no volen creure.

Finalment, l'evangeli conté paraules consoladores, inspirades per l'Esperit

Consolador: «Que s'asserenin els vostres cors». I encara: «Creieu confiadament en Déu, creieu confiadament en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots».

Ara, a prop de la Creu i de la Glòria, Jesús es presenta com el camí que duu al coneixement de Déu, el Pare: «Qui em veu a mi, veu el Pare». Jesús és el Mestre i Guia de l'Església que pelegrina vers el Regne que el Pare mateix ens ha preparat. La nostra resposta serà seguir Jesús i el seu programa d'estimar, perdonar, servir els pobres... Per això Ell pot dir: «Jo sóc el camí, la Veritat i la Vida». Si creiem de debò en Ell, farem les obres que Ell fa. Fins i tot el deixeble «en farà de més grans», perquè Crist li vessarà el seu Esperit, com a Amor comunicat.

Josep M. Rovira Beloso



LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Ac 14,5-18 / Sl 113B / Jn 14,21-26
- **dimarts**: Ac 14,19-28 / Sl 144 / Jn 14,27-31a
- **dimercres**: Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jn 5,1-5 / Jn 15,1-8
- **dijous**: Ac 15,7-21 / Sl 95 / Jn 15,9-11
- **divendres**: 1Pe 5,5b-14 / Sl 88 / Mc 16,15-20
- **dissabte**: 1Co 2,1-10 / Sl 118 / Mt 5,13-16
- **diumenge** vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.): Ac 8,5-8 / Sl 65 / 1Pe 3,15-18 / Jn 14,15-21 (o bé: 1Pe 4,13-16 / Jn 17,1-11a).

Avui, les tres lectures de la Missa estan perfectament travades. L'expansió de la Paraula de Déu coincideix amb el creixement del nombre dels creients: «La paraula de Déu s'anava estenent i ... creixia el nombre dels creients» (1a lectura).

L'Església és conduïda per la Paraula i per l'Esperit de Déu que assigna als Apòstols les tasques de pregar i de predicar però suscita també set diques perquè completin el servei de la caritat. Així resten assegurades les tres tasques essencials de l'Església: predicar (anunci d'evangeli-testimoni), celebrar (litúrgia) i servir en la caritat (diaconia). Així l'Església camina fins a la Casa del Pare. Una Església que no pelegrinés tota ella vers l'Amor no seria l'Església de Jesús.

La Primera Carta de Pere (2a lectura) mostra com Jesús ha continuat reu-

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

La claror que il·lumina el camí

Jesucrist viu per sempre i per mitjà de la seva Esposa estimada, que és l'Església, conta a tots els pobles i a totes les èpoques de la història l'obra salvadora que Déu duu a terme a favor de la humanitat. Una obra que té el seu centre en la mort i la resurrecció de Jesús. Una obra que és capaç de transformar les persones per dintre, de donar sentit a la seva existència, d'infondre'ls la joia profunda d'un cor pacificat i d'un amor que es dóna als altres. Jesús és, per sempre, «el camí, la veritat i la vida» (evangeli d'aquest diumenge).

L'Home que havia estat rebutjat i escarnit en la passió i en la creu, ara ha estat alliberat i enaltit. No és obra humana, és obra de Déu. S'acompleix així el que Jesús havia dit (cf. Mt 21,42); després de ser menyspreat, ara corona l'edifici. És la pedra angular que sosté l'arcada perquè hi puguin entrar els qui creuen en ell; és la clau

de volta de l'Església-Poble de Déu; ell la sosté fins a la fi dels temps (cf. Mt 16,18).

Cada dia és Pasqua, perquè cada dia obra el Senyor. La resurrecció de Jesús és la proesa de les proeses, perquè és la victòria radical sobre el mal i la mort, que ja no tenen ni tindran la darrera paraula, encara que fins al final de la història la dolenteria o la precarietat humanes els faran presents.

Déu ha actuat i continuarà actuant en favor dels oprimits. I alguna vegada brolla del nostre interior aquesta pregària: «Escolta, Senyor, escolta el meu plany». Sabem que Déu és fidel i no ens defraudarà. I, per això, podem dir amb el salmista: «La teva paraula fa llum als meus passos, és la claror que m'il·lumina el camí» (Sl 119,105).

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

Sólo por hoy... reiré

—Según el estudio realizado por el *Journal of the International Neuropsychological Society*, «un niño ríe entre 200 y 300 veces al día. Al crecer sólo lo hacemos entre 10 y 12 ocasiones. Lo ideal sería reírnos entre 15 y 30 veces cada día».

—Sólo por hoy... procuraré mostrar mi contento como lo hacen los niños que por cualquier cosa, palabra o gesto gracioso... muestran su alegría, su contento interior al exterior. Jesús nos dijo que debíamos «hacernos como niños»...

—Sólo por hoy... miraré de estar contento y reírme con ganas. El estudio antes citado afirma: «Reírse a gusto es un ejercicio muy sano en el que se emplean 400 músculos de todo el cuerpo; el cerebro libera endorfinas que nos ayudan... sirve para lubricar los ojos... despeja la nariz y los oídos... respiramos mejor... estimula el sueño... ayuda en la digestión... genera ánimo y optimismo...»

—Sólo por hoy... probaré de estar contento y reír. Dicen los médicos del cuerpo y del espíritu que una persona que no ría nunca... puede enfermar.

Bildad dice a su amigo, el sufriente Job, lleno de males y cargado de desgracias (*Job* 8,21): «Dios aún te llenará tu boca de risas»... Así fue.

—El maestro espiritual, psicólogo y pedagogo Dr. Bertrán Quera, S.J., decía:

—¡Alégrate! ¡Ríete con ganas!

—¡Sí! ¿De qué?

—«De que existes, de que vives», de que eres amado... por Jesucristo.

J. M. Alimbau



► Acaba de sortir la versió catalana del darrer llibre de Mn. Josep M. Alimbau, *Paraules per a superar-se* (Ed. STJ, col·lecció «Ajuda personal», Barcelona 2008), que en castellà ja està en la segona edició. Tracta sobre la voluntat de la persona i la seva fortalesa espiritual.

SANTORAL

20. ✠ Diumenge V de Pasqua. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. Dilluns. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. Dimarts. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. Dimecres. Sant Jordi, soldat mr. (s. iv), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i màrtir; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. Dijous. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622);

sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà). Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria-Eufràsia Pelletier, rel., fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

25. Divendres. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Anià, bisbe; santa Calixta, mr.

26. Dissabte. Mare de Déu del Bon Consell; sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe.

PENSAR EN LOS HIJOS

Bajón en el rendimiento escolar

Las observaciones de los maestros indican que aproximadamente las dos terceras partes del alumnado muestra acusados cambios en el ámbito escolar debido a la separación de sus padres. Más de la mitad de estos estudiantes manifiesta un alto nivel de ansiedad, que los maestros refieren como un nuevo y no habitual estado de inquietud de estos alumnos, que antes permanecían sentados en su sitio en el aula y hacían pacientemente su trabajo, y ahora pululan de un lugar a otro sin parar, interfiriendo en las actividades y alterando a los compañeros.

Hace unos años, una sagaz religiosa, directora de un colegio, me pidió una conferencia para aportar pautas al profesorado sobre la manera de ayudar convenientemente a los alumnos hijos de padres separados. «Para que sepamos qué hacer —dijo— en algunas situaciones como, por ejemplo, cuando presentan un repentino bajón en el rendimiento escolar o cuando los lunes por la mañana están inquietos y desorientados después de haber pasado el fin de semana en casa del otro progenitor».

Estamos seguros de que un elevado porcentaje —hasta un 30 por ciento del alumnado en esta situación— experimenta un descenso de sus habilidades académicas después de la separación de sus padres, que puede perdurar, incluso, tres años más tarde. Y no encontramos diferencias significativas respecto a la edad o al sexo en las manifestaciones de ansiedad, inquietud, descenso de la concentración y aumento de la ensoñación. La separación de los progenitores genera también en los alumnos un deterioro en la relación con los compañeros de escuela.

Dr. Paulino Castells
(*Separarse bien. Pensando en los demás y en uno mismo.* Ed. Espasa-Calpe, 2004)

ENTREVISTA



► NÚRIA CAÜM

Teologia on-line

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) s'ha convertit en el primer centre del món a qui la Congregació per l'Educació Catòlica (Ministeri d'Educació de la Santa Seu) li concedeix l'aprovació per oferir la llicenciatura en ciències religioses per internet —la diplomatura per internet funciona des del curs 2003-2004, després que el Vaticà li concedís el permís, el 2003, com a centre pilot. La Núria Caüm, religiosa de la Companyia de Maria, és professora de la Facultat de Teologia de Catalunya i de l'ISCREB —del qual també n'és la directora pedagògica. Dels 648 alumnes de l'ISCREB, el 57% estudia la diplomatura per via telemàtica. El curs vinent s'hi podrà cursar també la llicenciatura (www.iscreb.org/ 934 541 963).

Què comporta aquesta novetat de la Santa Seu?

Bàsicament, un reconeixement a la tasca d'aquests darrers anys amb la diplomatura de l'ISCREB virtual. Però, sobretot, un impuls per ampliar la nostra oferta de formació i per anar-la millorant de mica en mica pel que fa a continguts, dinàmica d'aprenentatge, entorn virtual...

Quins avantatges té estudiar Teologia x Internet?

L'ISCREB virtual ofereix la possibilitat d'estudiar ciències religioses a persones que per motius de feina, familiars, lloc de residència... no poden fer-ho presencialment. Comporta un major grau de flexibilitat a l'hora d'organitzar l'estudi i seguiment de les matèries, que es duu a terme amb l'acompanyament del professorat de l'Institut i amb la interacció amb la resta de companys.

Quina llicenciatura faran per internet?

A partir de setembre oferirem un primer bloc d'assignatures entorn de dos nuclis temàtics: la identitat cristiana, a través sobretot d'assignatures que aprofundeixin en l'Esclat, i el diàleg, a nivell religiós, cultural i ecumènic. Creiem que pot ser una proposta engrescadora per a aquells que vulguin seguir els estudis i per a tothom que estigui interessat en els reptes que tenim plantejats avui.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

Trobada de Famílies.—Diumenge 20 d'abril, a partir de les 9.30 del matí, al col·legi Claver de Raïmat, Trobada de les Famílies oberta a totes les famílies de la diòcesi, amb ocasió de la Setmana de la Família.

Eucaristia de les famílies al Carme.—Diumenge 20, 12.30 del migdia, amb ocasió de la Setmana de la Família.

Confirmacions.—Diumenge 20, 8 tarda, Eucaristia de Confirmacions a la parròquia de la Mare de Déu del Carme. Dissabte 26, 6 tarda, Eucaristia de Confirmacions a la parròquia de Sant Agustí de la Bordeta.

Xerrada «El dol en Jesús».—Dilluns 21, 6 tarda, a l'Acadèmia Mariana a càrrec de Rudesindo Delgado, exdirector del Departament de Pastoral de la Salut, capellà d'hospital i consiliari estatal de PROSAC, organitzada per la Delegació de Pastoral de la Salut.

Lliurament de premis Concurs Bíblic.—Dijous 24, 6 tarda a l'Acadèmia Mariana, lliurament de premis del XIII Concurs Bíblic «Jesús cura i perdona», organitzat per la Federació de Cristians de Catalunya, amb 35.645 participants d'arreu de Catalunya.

Sopar a benefici de les Germanetes dels Pobres.—Dijous 24, 9 nit, a l'Escola d'Hosteleria de Lleida (La Caparrella). Inscripcions: Tel. 973 27 30 17- 696 54 08 04.

«Com proposar la fe als joves?».—Divendres 25, de 8.30 a 10 del vespre i dissabte 26, de 9.30 del matí a 13.30, a la parròquia de Sant Ignasi de Lloïola, curs a càrrec del jesuïta David Guindulain, organitzat per EIDES-Escola Ignasiana d'Espiritualitat. Inscripcions: Tel. 973 271 099.

Seminari Espiritualitat del Carmel.—Dissabte 26, de 10.30 a 12.45 del matí, al santuari-parròquia de Santa Teresina dels Pares carmelites, a càrrec del P. Àngel Briñas, amb comentaris a textos de la germana Cristina Kaufmann.

Festa de sant Isidori a Sunyer.—Dissabte 26, 12 del migdia processó i Missa Major a Sunyer, en honor del patró sant Isidori.

Trobada de delegats diocesans.—Dissabte 26, 12.30 del migdia a l'Acadèmia Mariana, trobada de delegats diocesans presidida pel vicari de Pastoral Mn. Josep A. Jové.

Recés a la Catedral.—Dissabte 26, de 4.15 a 6 tarda, com cada darrer dissabte de mes, recés a la capella del Santíssim de la Catedral de Lleida, dirigit per Mn. Daniel Turmo. Entrada pel carrer Almudí Vell.

Celebració del Dia del Malalt.—Dissabte 26, 7 tarda a la parròquia de Santa Maria Magdalena, Eucaristia del Dia del Malalt amb Santa Unció, organitzada per la Pastoral de la Salut.

50 aniversari de la beatificació de santa Teresa Jornet.—Dissabte 26, a Aitona, 8 tarda, repic de campanes; 9 vespre, Missa a les germanetes i a les 9.30, projecció d'un Power Point de la beatificació, amb comentaris de Betlem Marimon. Diumenge 27, 12 del migdia, Eucaristia a la parròquia presidida pel Sr. Bisbe.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Commemoració del 50 aniversari del Servei de Colònies de Vacances



El paranimf de l'Acadèmia Mariana de Lleida, va acollir en la tarda del passat 2 d'abril, l'acte commemoratiu del 50 aniversari del Servei de Colònies de Vacances.

Obrí el torn de parlaments la presidenta de la Fundació Verge Blanca Paquita Arturo, amb paraules d'agraïment per tots els qui han fet possible aquests cinquanta anys del SCV, molt especialment en la persona de Francesc Terès que n'ha estat president durant 40 anys: «...celebrar aniversaris, vol dir celebrar vida», digué la presidenta, referint-se a un viu i actiu Servei de Colònies de Vacances.

Josep Fernández, l'actual president féu una breu presentació dels actes previstos pel cinquantenari, que tingueren continuïtat en la tarda del 5 d'abril al teatre de la Mariana, amb un espectacle de titelles i xocolatada amb la participació de més de 300 infants. Fernández destacà en la seva intervenció la realitat actual del Servei, en un temps diferent i amb noves formes i recursos, com les trobades i colònies familiars: «...però sempre amb el prisma dels valors evangèlics que inspiren la nostra acció», digué per recordar tot seguit a Mn. Ramon Freixes: «Ell va començar aquesta tasca fa cinquanta anys amb moltes altres persones».

Tot seguit, el director general de la Fundació Pere Tarrés Oriol Pujol, va iniciar la presentació de l'obra «Cent anys de Colònies de Vacances (1893-1993)», que en paraules seves és tota una «obra de referència». Pujol destacà la importància que en aquesta obra en tres volums i més de mil pàgines, es dona al SCV de Lleida, amb referències als seus orígens a Ulldemolins o les colònies del Seminari d'Estiu de Vilaller, el campament Montsant o l'Escola de Monitors. Oriol Pujol definí les colònies com «escoles de ciutadania i valors» i com una «semblança a les benaurances».

Prengué també la paraula el secretari de l'Escola Cristiana de Catalunya i consiliari de la Fundació Pere Tarrés, el jesuïta Enric Puig, coautor de l'obra. Puig digué que faltava fer la presentació d'aquesta obra a Lleida: «...on les colònies han tingut una bona realitat, que es prou evident en llibre, en el que s'ha treballat dotze anys».

Clogué l'acte el bisbe Xavier Salinas amb paraules d'agraïment per aquests 50 anys de servei als infants i joves,

ahora encoratjant el SCV i Fundació Verge Blanca a seguir en aquest servei a l'Església, des del camp de l'Educació en el lleure.

L'acte tingué com a final l'actuació de la Coral l'Estel del Cercle de Belles Arts, dirigida per Gemma M. Naranjo que interpretà cançons de colònies com «Pujarem dalt dels cims» o el clàssic «Kumbaia», que va fer vibrar d'emoció el públic que omplia el paranimf de l'Acadèmia Mariana.

Trobada de monitors i monitores dels Centres d'Esplai Cristians



Un centenar de monitors i monitores dels centres d'esplai i colònies del bisbat de Lleida, van organitzar una trobada a la casa de colònies de la Manreana (Juneda) el cap de setmana del 29 i 30 de març. L'encontre amb caire festiu fou motivat per un centre d'interès que convidava als monitors a celebrar la festa major de «Vilal·leure», on l'alcalde, l'hereu i la pubilla va anar acompanyant a tots els «vilatans» i «forasters» al llarg de tots els actes del programa.

Fou una trobada per passar-ho bé, conèixer els monitors i monitores d'altres centres que fan una mateixa tasca educativa i revifar l'esperit de compromís voluntari que mou un temps de lleure d'un valor incalculable. Aquests voluntaris són unes persones que dissabte rere dissabte i estiu rere estiu, no es cansen de programar activitats lúdiques per als infants del nostre bisbat. La trobada fou possible mercès a la Fundació Verge Blanca, que té cura d'aquest procés de servei social.

El P. Josep Castellà, nou prior dels Carmelites de Lleida

El nou provincial dels Carmelites de Catalunya P. Agustí Borrell, ha nomenat prior dels carmelites de Lleida el fins ara provincial el P. Josep Castellà. L'actual prior, el P. Àngel Briñas ha estat nomenat nou prior del convent del Carme de Barcelona. A la comunitat de Lleida retorna el germà Josep M. Juncosa, fill de Bovera i arriba el P. Varghese, provinent de l'Índia. Tanmateix deixen el convent de Lleida el P. Lluís Noguero, que ha estat destinat a Tarragona i el P. Tomàs Badia, a Barcelona. Continuaran a Santa Teresina els carmelites Josep Martí, Jesús Sans i Josep Jaumot. Tanmateix el P. Pere Martorell, actualment a la comunitat de Barcelona passarà com a prior dels carmelites de Badalona i el P. Lluís Romagosa, que fins ara era a Palma de Mallorca i que també havia estat a Lleida, anirà a la comunitat de Barcelona.

SIGUES LLUM, PASSA-HO

La Pasqua: Una bona vitamina!

Vacances, uns dies per deixar de banda la rutina, un temps per dedicar-nos a nosaltres mateixos, moments per dedicar a les coses importants i prescindir de les urgències que ens fan portar un ritme frenètic... i tantes coses que omplen les il·lusions per a aquests dies.

Per a algunes persones aquests dies són el final d'un període de dejuni, de caritat i d'abstinència anomenat Quaresma que ens porta a fer els preparatius d'una gran festa. La festa de la Pasqua que caldrà preparar amb il·lusió. Perquè sigui una festa d'allò més viscuda caldrà aturar-nos a viure tres escenaris força suggerents. Uns escenaris que ens convidaran a submergir-nos i identificar-nos amb el que passa.

En un primer moment veurem l'escenari de quan Jesús s'agenolla a rentar els peus als seus amics.

Aquesta escena ens convida a fer-nos una radiografia del nostre interior. Com ens sentim? Com estem? Ens deixem rentar els peus? O, potser, ens estimem més ser nosaltres els qui els rentem als altres?

En una segona escena Jesús pateix la seva passió fins a la mort en creu. Aquesta ens suggereix un camí cap a la creu que desprèn una llum d'esperança que dona sentit i paraules de consol al nostre dolor d'injustícia, egoisme, crueltat, angoixa,...

En una última escena la resurrecció de Jesús ens ensenya com aquest ha vençut la mort. Aquesta lliçó



ens il·lumina les nostres tenebres i ens fa obrir els ulls per mirar cap endavant. Tot plegat ens convida a prendre un compromís ferm cap al nostre dia a dia. Jesús és Viu!

Tot aquest escenari és la vitamina perfecta per tal de carregar-nos energèticament i emprendre una Nova Vida on regni l'amor i l'esperança. Experiència que molts joves, a les nostres terres i arreu de Catalunya, han viscut amb intensitat en els encontres anomenats «Pasqua Jove», on al llarg dels dies centrals de Setmana Santa s'ha ajuntat a Les Avellanès, a Raïmat i molts d'altres llocs, per a: Compartir, Aprofundir i Celebrar la Fe en «Jesús el Ressuscitat», i anunciar-ho arreu.

Silvia Escolà

CEC. Centres d'Esplai Cristians